

[Jeppesen (Drusebjerg).]

dansk Jordlovgivning? Det er det Spørgsmaal, som jeg vil tillade mig at stille til den ærede Ordfører for Venstre.

Det ærede Medlem lod en Ytring falde om, at man maatte føre Jordlovgivningen videre, eventuelt paa den Maade, at man vedtog — saa vidt jeg forstod det — en Forlængelse af den gamle Husmandslov for et Aar. Jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge det ærede Medlem, om det dog ikke er Meningen, at man vil stille Midler til Raadighed, saaledes at ogsaa 4. Oktober Lovgivningen kan føres videre? Man siger jo fra den Side, at man ønsker at stille de to Brugsformer lige, men saa maa det vel være Meningen, hvis Forhandlingerne her paa Rigsdagen skulde ende resultatløse og vi skulde skilles efter denne Rigsdags-samling uden at have vedtaget en Jordlovgivning, at man vil være med til at bevilge Midler ikke alene til Brug efter den gamle Husmandslov, men ogsaa til at føre den nye Brugsform af 4. Oktober videre.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at de to Regeringspartier var paa Vej, men at vi maatte gaa det sidste Stykke. Det er ikke det, man forstaar ved at mødes paa Halvvejen, at den ene Part skal gaa lige til Vejs Ende. Jeg kan ikke se rettere end, at de to Regeringspartier i Virkeligheden har passeret Vejens Midte, og at det nu maa være det ærede Medlem og hans Parti, som maa gaa det sidste Stykke, for saa vidt som der skal komme noget ud af det Lovforslag, der her er forelagt. Men det kan vel heller ikke forstaas saaledes, at man vil stille dette Krav, naar man paa den anden Side erklærer, at man er forhandlingsvillig og vil være med til at prøve paa at finde en Form for en Videreførelse af Jordlovgivningen.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at Tiden kalder netop paa en Jordlovgivning af denne Art. Med de Erhvervsmuligheder, der i Øjeblikket findes i vort Land — og de kan være smaa nok indenfor alle Erhverv —, er Forholdet dog det, at Landbrugererhvervet er det Erhverv, som lettest lader sig tillempe efter det Krav, der navnlig stilles fra Landbougdommens Side. Men skal de faa Erhvervsmuligheder, som Landbougdommen har i Øjeblikket, ikke helt forsvinde, maa der gennemføres en Jordlovgivning. I denne Sammenhæng beklager jeg meget, at Købet af det store Gods Christianssæde paa Lolland ikke blev til noget. Netop i denne Landsdel er der for dette Aar mange Ansøgere, saa mange, at der vilde have været betydelige Muligheder for, at selve

Landsdelen alene kunde have taget et stort Stykke af den Jord, som var blevet til Raadighed, ifald Godset Christianssæde var blevet erhvervet. Saa længe Forholdene ligger saaledes i vort Land, at der er stort Udbud af Jord fra de store Godser, bør Statsmagten i videst mulig Udstrækning arbejde hen til, at Landets eget Fødselsoverskud kan finde Erhvervsmuligheder i vort eget Land. Det forekommer mig at være en meget fattig Trøst, naar der nu henvises til, at man gennem Kolonisation kan skaffe Danmarks Ungdom Ophold og Erhverv udenfor Landets Grænser, saa længe den Mulighed, som ligger i at erhverve Jord indenfor Landets Grænser, ikke er udnyttet i den Udstrækning, som det var naturligt.

Før jeg slutter disse Bemærkninger, vil jeg gerne rette en Henvendelse til den højtærede Landbrugsminister, eller maaske er det den højtærede Finansminister, mit Ærinde i denne Sag gælder. Jeg tænker paa de sikkert ikke faa Restanter, der i Øjeblikket findes ude blandt Statshusmændene af begge Kategorier, og jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, at man tager med Lempe paa disse Restanter. Tiderne er saaledes, at det er vanskeligt at kaffe Renterne af de Penge, man har laant af Staten. Der kommer daglig Henvendelser om Hjælp og Støtte fra de enkelte Erhvervs-grene, ikke mindst nede fra Sønderjylland, og man har fra alle Sider stillet sig velvilligt overfor Henvendelser af denne Art; det forekommer mig, at man ikke over Hensynet til at hjælpe i Sønderjylland bør glemme Hensynet til de mange Smaafolk ude omkring paa Danmarks Jord, som i Øjeblikket kæmper en Kamp for økonomisk at holde sig oven Vand. Jeg vil rette den Henstilling til den højtærede Minister, at man selvfølgelig ikke eftergiver den Gæld, disse Husmænd har til Staten, men at man prøver paa at lempe sig en lille Smule efter Forholdene og giver en passende Henstand med Ydelser, hvor dette lader sig gøre.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet og det radikale Venstre; det vilde vel nok være at føre Taknemmeligheden for langt ud, hvis jeg lod Takken gaa videre til det konservative Folkeparti, og hvorvidt der er Grund for mig til at takke det ærede Medlem (Hauch), der talte paa Partiet Venstres Vegne, tør jeg ikke afgøre; det er noget vanskeligt efter de Udtalelser, der faldt.